

Indien firar 75 år

Stora delar av världen har drabbats av torka i sommar. Indien är inget undantag. Pranjal, son till Rajesh och Veena, som bor i Ranchi berättar i ett mejl.

Monsunen som kom för några månader sedan var otillräcklig i Jharkhand. I vissa distrikt råder torka, där det kommit 42% mindre regn än vanligt. Också i huvudstaden Ranchi är det 30% mindre regn än normalt. Nu hoppas alla på regn i september.

Covid 19 har sjunkit undan och livet har återgått till det normala. Inga restriktioner hindrade folk från att den 15 augusti fullt ut fira 75 år av Indiens självständighet från Storbritannien. Regeringen anordnade kampanjer och uppmanade folk att flagga i sitt hem från 13 till 15 augusti. Nästan 400 miljoner människor deltog med 500 miljoner flaggor. Det blev en stor ekonomisk hjälp för småindustrier, 500

crore (1 crore = 10 000 000 rupees).

Pranjal ger oss också inblickar i den hinduiska festkalendern.

På hösten duggar festerna tätt i Indien. Redan 18 aug firas Janmash-tami, guden Krishnas födelsedag. Folk brukar fasta den dagen och sjunga, be och dansa ända till midnatt. Lord Krishna föddes vid midnatt.

26 september börjar en uppskattad fest, Navratri – de nio nätterna, som varar i nio dygn till gudinnan Durgas ära. Hon nedkämpar onda demoner. Dans för att uppnå styrka och kunskap, ingår i firandet, och mycket godsaker.

Sedan kommer Diwali, den största festen av alla, i år 24 oktober, till gudinnan Lakshmis ära. Då tänds små oljelampor över hela Indien. Ljuset symboliserar det eviga och andliga hos människan. Förhoppningsvis välsignar Lakshmi det nya året med rikedom och lycka.

Inger Dejke

Indiens flagga. 75 år av självständighet.
Foto: Från Pranjal Prashant.

KOLET

Rajesh brukar påpeka i Newsletter att vi måste veta något om hela Indien, inte bara om Jagriti Vihara. Så låt oss följa hans intention. Här om energin och miljön.

När premiärminister Modi nu har en plan för Indiens återhämtning efter pandemin, är det självförsörjning av energi som gäller. Då är det kolet som är räddningen. Redan står kolet för 70% av Indiens elproduktion. Ökad kolbrytning är nästa steg. FN:s generalsekreterare Antonio Guterres vädjar om ett slut på det »dödliga beroendet av kol«, men Modi-administrationen har en ökning planerad: en miljard ton kol år 2024.

De flesta kolfyndigheter finns på ursprungsfolkens mark. Det är alltså adivasi-folkets byar och marker som kommer att försvinna ner i de 55 nya kolgruvorna som är planerade. 193 befintliga gruvor ska byggas ut. Kolbrytning på bekostnad av Indiens mest marginaliserade grupper och till enorma miljökostnader!

I närheten av Jagriti Vihara finns ett stort dagbrott, där kolet bryts och forslas bort. Bara att se det är förskräckande. När gruvan utvidgades och

en by förstördes, agerade Jaya och hans medhjälpare på Jagriti Vihara. En hård fight med gruvbolaget, som Jaya vann och de fördrivna byborna »fick« en ny by. Det kan man läsa om i flera kapitel i den nya boken »Jaya – liv och lära«. Sid 40–46.

Alla adivasi-byar borde få ha ett Jagriti Vihara som försvarar de mänskliga rättigheterna och bevakar förfädernas mark, kultur och urfolkens sätt att leva i symbios med naturen.

En indisk människorättsjurist, Parul Sharma, vädjar till oss:

»Västvärlden som producerar mycket av sina varor och tjänster i Indien, eller köper in och upphandlar från landet, måste vägleda och kräva Indiens regering på en grön omställning.

Indiens kolavvänjning måste börja nu innan miljontals urfolk drabbas ytterligare, och planeten värms upp än mer av nya kolgruvor.«

Inger Dejke

Ett hoppfullt projekt

I sjukstugan på Jagriti Vihara finns ett rikt förråd av mediciner. Foto: Rajesh Prashant.

På Jagriti Viharas område ligger sedan ett 10-tal år tillbaka en sjukstuga. Den kom till som resultat av att några amerikanska collegestudenter besökte platsen och bland andra mötte Jaya. De fick klart för sig vilka oerhört stora problem många av byinvånarna runt Jagriti Vihara hade för att få tillgång till sjuk-

vård. Väl åter i USA startade de organisationen Hospital for Hope, som tog initiativ till insamlingar av ekonomiska medel för att möjliggöra byggandet av denna sjukstuga.

Lagom till 10-årsjubileet har de låtit producera en videofilm, som beskriver vilka insatser de har hunnit göra under

de senaste åren. Som läsare av JVV:s Medlemsbrev kan du nu se denna intressanta film genom att använda länken här nedan ¹⁾.

Det är mycket stora summor som de lyckats samla in under åren och det har inneburit att man kunnat anställa medicinskt kunnig personal och nå ut till tusentals behövande människor, såväl på sjukstugan som ute i byarna.

Redan inför starten av detta projekt gjorde man en annan videopinspelning, där bland annat Jaya medverkar. Du kan ta del av den via länken här nedan ²⁾.

JVV i Sverige är glada över att ha en nära kontakt med denna organisation. Den får våra Medlemsbrev och översätter dessa till engelska och skickar ut till alla medlemmar i sin ledningsgrupp. Vi ser deras insatser som ett full-

gott komplement till de insatser JVV har gjort under de senaste 50 åren och fortfarande vill göra i framtiden.

Per Nordqvist

¹⁾ <https://vimeo.com/737056844>

²⁾ https://youtu.be/0HU5X_iZ_v4

Ett lyckat projekt

Under 50 år har hundratals personer här i Sverige stött ett utvecklingsprojekt i en fattig del av Indien – hundratals mil härifrån. De flesta har aldrig varit där, men ändå visat och fortfarande visar sitt engagemang. Hur har det blivit möjligt?

Svaret kan till största delen stavas med fyra bokstäver: JAYA. Han var en ung indier som hamnade i de nordiska länderna och fick inspiration av folkbildningsarbetet här. Samtidigt bar han på en vision om att kunna öka människovärdet bland ursprungsbefolkningen i »hans» del av Indien genom upplysning och utbildning. Med sitt engagemang, sin utstrålning, humor och sina språkkunskaper tog han omgivning-

en med storm. Även om han nu är död sedan några år tillbaka så kan vi konstatera att hans projekt lyckades!

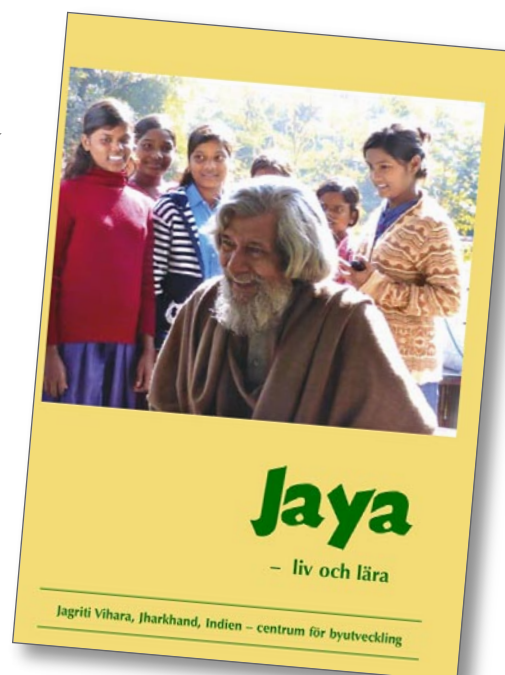
I en nyskriven skrift om Jaya, hans liv och lära, kan du läsa mer om det spännande liv han levde.

Skriften kostar 100:-, varav drygt hälften utgörs av portokostnaden.

Skicka din beställning till peje.nordqvist@gmail.com eller ring/sms:a Per Nordqvist 0736-500803.

Enklast är att du swischar beloppet till 1233421054 och skriver JAYA på meddelanderaden eller så skickar du beloppet till vårt bankgiro 5649-3034.

Per Nordqvist

E-post från Indien

Vi har två aktuella exempel som visar att det kan ta flera månader för att en postförsändelse att nå fram till Indien från Sverige och vice versa. Då kan man känna stor tacksamhet över att det den digitala vägen i stället handlar om sekunder och minuter. På så sätt når oss då och då nyheter från vårt Jagriti Vihara. I början av augusti kom några hälsningar från våra vänner i Indien, som vi nu vidarebefordrar till JVV:s medlemmar.

Vi har tidigare berättat om en av de flickor, Ocina, som gått i skolan på JV och sedan fortsatt sina studier för att i våras bli färdigutbildad tandläkare. Hon har nu startat en praktik i lokaler på Jagriti Viharas campusområde och med hjälp av ekonomiskt stöd via Hospital for Hope (se föregående sida) kunnat utrusta denna. En fantastisk tillgång till service som tidigare saknats.

Man meddelar också att man är på väg att köpa ytterligare symaskiner, så att fler kvinnor ska kunna lära sig denna teknik. Just nu är man dock mitt inne i skördetiden och det ställer krav på att kvinnorna finns tillgängliga i sina byar. Så snart den perioden är över kommer man att öka intensiteten i detta nya utvecklingsprojekt, som kan komma att ytterligare öka kvinnornas självkänsla och stolthet.

Bytet av jeep för alla transporter runt byarna har dragit ut på tiden, men man hoppas att köpet inom en snar framtid

ska kunna genomföras.

De senaste pandemiåren har inneburit att projektet med ökat fokus på förebyggande vård har varit intensivt. Tusentals personer har nåtts av insatser i form av vaccinationer, distribution av livsmedel, kläder etc. Det har till exempel medfört att planerna på en »dagskola« för flickor (och pojkar) har fått skjutas på framtiden och i avvaktnen på nya projektmedel. Man tillägger att man ändå är optimistiska när det gäller starten av framtida utvecklingsprojekt på JV.

Augustimålet avslutas med följande text: »We express our sincere thanks and gratitude to you and JVV Sweden for supporting us during the difficult time. We are doing all possible efforts to keep JV alive and active« (Vi uttrycker vårt uppriktiga tack och tacksamhet till er och JVV Sverige för att ni

Tandläkare Ocins arbetsstol har just kommit till sjukstugan på Jagriti Vihara. Den är inte upppackad än. Foto: Rajesh Prashant.

stöttat oss under den svåra tiden. Vi gör allt vi kan för att hålla JV levande och aktivt).

Per Nordqvist

Än så länge har inte så många symaskiner införskaffats, men fler ska det bli. Just nu handlar det dock om att bärga skördarna i byarna. Men man kan ju sy för hand också. Bild från en video av Hospital for Hope.

I serien *Goda stödjare för Jagriti Vihara*:

»Mitt i detta låg en oas«

– *Gunnel Broad berättar om sitt möte med Jagriti Vihara*

Jag har större delen av mitt yrkesliv arbetat som lärare på folkhögskolan i Bräkne-Hoby i Blekinge, där jag jobbade från början av 70-talet tills jag gick i pension.

I mitten av 70-talet fick skolan besök av Jaya som berättade om sitt liv i Indien, vilket fascinerade oss alla, såväl elever som personal. Jag minns att han berättade att han som barn arbetade hos en apotekare som månade om honom och hjälpte honom att bli lärare. Skolan han sedan arbetade på omgavs av ett staket för att hålla obehöriga borta, men utanför staketet samlades traktens fattiga barn och fick förstås inte komma in. Jaya tyckte synd om dem och funderade på hur han kunde hjälpa dem. Han skrev brev till ett antal länder och beskrev situationen. Endast ett land svarade och det var Norge som erbjöd honom ett stipendium för ett års studier på en folkhögskola.

Under sin vistelse i Norge fick han kontakt med en folkhögskola i Mora där han också studerade under ett år. Därefter stannade han kvar och arbetade på olika platser för att tjäna ihop pengar för att kunna starta en folkhögskola i Indien. När han kom tillbaka till Indien köpte han en bit mark i delstaten Bihar, där han påbörjade uppbyggandet av sin Skandinavien-inspirerade folkhögskola.

Vad som fascinerade mig med Jaya och hans berättelse var att han gav flera år av sitt liv under stora uppoffringar för att hjälpa fattiga barn att få möjlighet att lära sig grunderna i att läsa och skriva, och därigenom kanske få möjlighet att förändra sina liv till det bättre.

När den indiska byfolkshögskolan hade kommit igång ville Jaya åka tillbaka till Skandinavien för att åka runt till folkhögskolor och berätta om utvecklingen. Vid dessa resor brukade han besöka Blekinge folkhögskola och varje gång smittades vi åhörare av hans osjälviska engagemang och hans iver att hjälpa andra.

En stödförening bildades för Jagriti Vihara. Folkhögskolor stödde föreningen på olika sätt, bland annat genom att arrangera Operation dagsverke, där de intjänade pengarna skänktes till föreningen. Detta gjordes också på min skola under fler år. Jag själv blev tidigt medlem i föreningen och har genom åren gett bidrag till olika projekt som genomförts på Jagriti Vihara. Man kan inte skänka pengar till alla hjälporganisationer, jag har bestämt mig för att koncentrera mina bidrag till Jagriti Vihara.

Jag har alltid tyckt om att resa och året efter jag gick i pension ordnades en resa till Indien av Jagriti Viharas Vänner i samarbete med Samuel Travel, en resebyrå i Stockholm. Jag och min syster bestämde oss för att åka med. Det var en väldigt trevlig resa där vi fick möjlighet att besöka många kända platser och se många sidor av Indien.

Pricken över i:et var förstas att få komma till Jagriti Vihara och se Jayas livsverk med egna ögon. Vi blev väldigt väl mottagna och hade några fantastiska dagar där. Vi fick följa med i undervisningen, lyssna på barnen när de framförde sånger på sitt språk och se hur

Gunnel Broad har följt Jagriti Vihara sedan 1970-talet.

elever fick lära sig tillverka tegelstenar och trycka tyger, vilka de sålde. Jag köpte några handtryckta handdukar och dukar vilka jag fortfarande har kvar och som påminner mig om resan.

Vi fick också en inblick i Jagriti Viharas alla utmaningar, som vattenförsörjningen, de dåliga vägförbindelserna, byråkratin, gerillagrupper som härjade i området med mera. Och mitt i detta låg en oas som betydde så mycket för människorna i området.

Mitt engagemang för Jagriti Vihara har smittat av sig på min dotter Cecilia, som också arbetar som folkhögskollärare, och som sedan många år också stödjer Jagriti Vihara och är medlem i vänföreningen. Hon har dock ännu inte varit i Indien och besökt Jagriti Vihara. Det har hon att se fram emot.

Cecilia Broad

ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034

Swish: 123 342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn

MEDELSBREV 3/2002
Jagriti Viharas Vänner

Gamla medlemsbrev

Alla medlemsbrev och nyhetsbrev från år 2001 fram till i dag finns på vår hemsida. Gå in på www.jvv.se och välj ARKIV uppe till höger. Roligt att se vad som hänt under ett par decennier.

JVV:s affisch kan beställas från peje.nordqvist@mail.com eller skrivas ut från vår hemsida. Finns i formaten A3 och A4.

www.jvv.se

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke